

LA GUERRA EUROPEA

L'ACTUAL BATALLA DE SANT QUINTI SERA DECISIVA

Els aliats rompen el centre de foc alemany

La regió de Galitzia en poder dels russos PER LA PAU

La Joventut Nacionalista Republicana de Barcelona en la seva darrera reunió, fent-se eco d'un estat d'opinió que comença a manifestar-se en els sentiments humanitaris que animen a la nostra comunitat política, va acordar publicar el següent manifest.

La plausible decisió de la nostra Joventut ha de mereixer l'adhesió i l'aplaudiment de tots els homes de bona voluntat que senten repugnància per aquest horrible espectacle de la guerra. Nosaltres fem vots perquè a la seva veu s'hi ajuntin les dels molts que desitgen igualment que vingui ben aviat la pau, per a contribuir a formar un estat d'opinió favorable a aquests nobles anhels.

AL POBLE:

En dies que la guerra europea té caparrada la atenció de tot el món, per lo formidable de la lluita i per les enormes conseqüències que ha de reportar. Es de creure que després del topament s'iniciaran corrents contràries a la política seguida fins avui.

La competència econòmica, en tots els seus diversos aspectes, ja no's podrà sostenir més que per la natural i harmònica selecció dels millors.

Els perjudicis ocasionats per una lluita armada, no's poden compensar amb els beneficis d'una expansió industrial sostinguda pels exèrcits.

La concurrència en la producció s'ha de fonamentar en qualsevol més humà que en una mortalitat cada quaranta anys.

Ningú pot creure que la repetició periòdica d'aquestes horribles conflagracions arribi a ésser una norma fatal de la humanitat.

Ha arribat l'hora de la destrucció del Moloc patriòtic.

No hi ha més causa possible d'aïllament o concretació nacional que la que's deriva d'un conjunt de circumstàncies naturals i homogenies que formen un tipus de producció concurrent al mercat mundial.

Però de moment, el vell esperit de rancúnia de raça, per una banda, i per altra, un yorgonyant sentiment bèl·lic, que's pensaven gu'avia mort per sempre, s'en diu la humanitat cap als seus primitius estats de la barbarie.

Els postergats en la lluita anarquica de la producció oblidem les seues aspiracions de redempció; els intel·lectuals es cuden en el silenci i la impotència llur adhesió incondicional; els polítics exploten a favor del seu partit respectiu les simpaties per uns o altres bel·licistes.

Sembla talment que tot el camí de la Glòria per fer triomfar l'home sobre la naturalesa s'esborri sota el cavall d'un nou Attila.

I mentrestant pels reguers de sang que xopen la terra, s'hi perd el tresor de la cultura europea, sense protesta de ningú.

A banda i banda del camp de batalla s'hi està trosejant l'ànima d'aquesta Europa, que era per a nosaltres, com ha dit un culte escriptor, «la normalitat del viure civil, la plenitud de la cultura».

i les gràcies de la polidesa i de la tolerància.

I si's mor tot això, el triomf militar i la supremacia econòmica que obtinguí el vencedor, sigui qui sigui, no's serviràn per res.

Quan són la confraternitat universal i l'esperit resplendent de la nostra Europa lo que perilla, tot el món ha d'estar interessat en salvar-ho.

Nosaltres, com a catalans, perquè fonamentem en l'amor a la nostra patria la germanor amb els homes de tots els altres pobles i perquè no hem de permetre que s'estroiqui aquesta deu de coneixements que's venen de l'estranger i que són la lletra de la nostra cultura nacional.

També a casa nostra ha arrelat amb exuberàncies l'esperit guerrier i militarista que s'ha encomanat a tants pobles.

Els apassionaments en prò o en contra de determinats bel·licerants van infiltrant en la nostra gent sentiments fins ara ronyats amb aquell esperit de seny i sensatesa qu'ha sigut noble tribut del nostre poble.

Ademés de fomentar alarmes perjudicials per la nostra ventajosa situació, anem forint, amb aquesta actitud, tota la virtut del nostre nacionalisme i la alleança de les nostres idees.

Catalunya és i ha d'ésser sempre per a nosaltres, no tancament i oposició a l'exterior, sinó eclosió d'un sentiment que s'expandeix amb dall d'abracada.

Per això creiem que s'ha de llençar el primer crit contra la guerra i tenim la esperança de que se'ns respongui com cal als anhels pacífistes que a tots ens aminem.

La J. F. N. R. amb tota la modestia de la seva humil significació s'adreça al poble demanant-li aquella cordura i aquell bon sentit que davant d'un desastre aixís ha tingut sempre.

Prou d'enconaments i de odi's que's han de fer mal a tots en la destrucció del comú patrimoni de la civilització.

Que'l poble se pronuncii amb la seva força incontestable per la pau immediata.

Que's vagin despertant en el cor de tots els homes els sentiments altruistes i generosos que'l nostre estat de cultura imposen.

I que's pòssin públics de tots els països neutrals se sapiguem fer ben aviat interptes d'aquests desitjos humanitaris per a portar-los a una realitat propera.

Ajuntem tots els nostres esforços per aconseguir la pau pensant que la vida no ha d'ésser un eterna retrocés a l'estat de les societats primitives i que hem de fer quel' progrés i la dignitat humana siguin valors prou forts per a resistir l'empenta de les supervivències barbàries.

LA JOVENTUT FEDERAL NACIONALISTA REPUBLICANA DE BARCELONA.

homes de cor de tot el món, d'unapoteosi extraordinari i final per a tota l'Europa per esonerar. Apoteosi d'Humanitat i de Justícia.

Tots els marbres i bronzes, aixecats rers, han d'ésser enderrocats. Una ben llarga i record de tots els herois que catombe foradable i única, com si diguessim, per als Alexandre, Carlemany, Juli Cèsar, Napoleó Prim, per a tots els altars educadors del gust i del sang, de les passions ancestrals de la destrucció i la mort.

S'ha de acabar amb el darrer marbre que perpetui al darrer heroi, s'ha d'acabar amb el darrer bronze que perpetui al darrer conqueridor.

S'han d'esquinçar com a cosa inhumana i abominable, tots els fulls de la història que glorifiquin les armes; s'ha de cremar com una cosa infecte tota la literatura guerrera que exalta la ferotgia i el crim.

Pau als herois! Silenci per als herois!

Obilit per als herois!

El fum que la pólvora aixeca avui sobre l'Europa pecadora, ha d'ésser el darrer incensari que's cremi en holo causte dels déus de la guerra.

El nom de la Patria, tremolant en els colors de la bandera, ha d'ésser l'orgull d'una civilització: Shakespeare, Kant, Laplace, Goethe... Sols els genis benefactors de l'Humanitat, tenen dret a dir: «Els herois de la nova generació qu'heu pujat, orfe de pare amb el record d'aquell pobre pare francès, alemany, anglès, belga, austriac, rus, serbi, que morirà a la guerra víctima de la exaltació estúpida de les passions en fèria».

Quina corporadora pàgina, quina bella pàgina d'Humanitat, la lletra d'En Lloyd George a l'En Pere Corominas.

EMANYA, l'imperialista, és antilòcal. Aquesta nova serà una desdís per les tímides gents de «La Lliga» qui fan florir de milions de clerges. Ells que eren germanifils per que creien el «burge» de Guillem II fan recó exemplar, tradicionalista i anecdòtic.

La pau és la que s'ha de fer, els pises de la ciutat vella i les sopes d'heroi.

Quin desengany al sapiguer la impietat alemanya!

Després de dinar el papà, el senyor Esteve, llegia el diari a la família: l'espasa lletra, flaca, passada, marcada tota femenícia gràcia per una maternitat excessiva; els fills, tres nois i una noia, — senciosos, aburrits, esquerps, qui esperen l'hora de sortir de casa amb rabia d'impaciències.

El senyor s'esglaiava de lo que llegia: «Oh, Déu, oh Déu!»

«Qu'és? Qu'és?» pregunta la família. «Escolléu, escoltéu. — A l'amb una veu graviosa i sonora, veu de barba en l'últim acte de qualsevol tragedia, llegeix: — «Els alemanys han entrat a Lovaina. — El primer que han fet ha sigut assassinar al Bisbe, ja! Bisbe!» — Ja posava fa un gest d'horror, la nota diòria, els dos xicots que ja van d'abastat Pay-Pay i a la Bohèmia, l'itien per sota el nas, — al rector».

«Pobre rector!»

«Bé, però... del mal tal menys, Era el rector de l'Universitat».

De l'U.F.N.R.

Avui dimarts, a dos quarts de deu del vespre, se renouarà la sessió de la Junta Directiva d'aquesta entitat, que tingué de suspendre el passat dijous per lo avarat de l'hora.

Se recomana la més puntual assistència.

J. N. «Mestre Olaguer».

En resposta a l'ofici que aquesta Joventut envià a l'Alcalde, apoiat la petició del regidor senyor Cararach, referent al canvi de nom i urbanització del carrer de Bogatell, ha rebut del senyor Boladeres la declaració formal de que el procurador que's donguí satisfacció als desitjos exposats pels nostres amics del Clot.

La mateixa Joventut ha acordat portar representació al cluch que's corregeixen del «Germinal» dediquen als seus president i caixer, diumenge al matí.

Quatre veritats

A la nostra ciutat s'hi publica un setmanari que per vergonya de la nostra terra se titula «La Nació». Es un setmanari que per lo que's veu no lealtat missió que publicar glorífies, calumnies i falsedats. Fins en aquests moments de patió i angòxia, en que's parits més distanciat atenció les seves estridències, s'atreixen a insultar i calumniar als nostres amics més il·lustres.

Qua tota la ciutat plogia la conducta dels nostres homes representant pels seus escrits i per les seves gestions amb motiu de la falta de subsistències, de la crisi monetaria i del problema obrer que s'apropa; quan tota la ciutat aplaudeix la seva activitat i la seva intervenció en la solució del conflicte burgatíl i en la Comissió econòmica de la Mancomunitat de Catalunya, les animes que's escriuen el periòdiquet dels eteras negatius, dels que mai han fet altra cosa que insultar a tot-hom llençar la calúnnia indigne i la novet, ara atullessen de la mateixa diligència per a desmentir-ho.

I amb aquest pas també serà bo de veure quines són les persones que gallejant d'horades presen apoi a una cosa que viu a tant d'alt nivell. Doncs fets que en creiem redactors-garces d'aquest setmanari no deuen tenir noció de lo que deu ésser elemental entre persones decentes i ben educades; són homes cascadables, sers rencuniosos que per tot arreu on passen deixen rastre del seu ver fide la seva mala fe.

Darrerament han dit que EL POBLE CATALA havia sigut comprat pel digne primer tinent d'alcalde senyor Pich. Nosaltres, com que no acostumem a fer cas de certes coses, res hauríem dit de lo ésser que alguns periòdics han començat a falsar donant-li caràcter veridic. També seria bo que's mateixos periòdics que amb tanta pressa copien la nova, ara atullessen de la mateixa diligència per a desmentir-ho.

El consell de França en aquesta plaça conferencià extensament amb el comandant senyor Montis, i el telegraf fundonà diferents vegades entre'l ministeri de Marina i la comandancia d'aquest port sense que haguem pogut averiguar les causes de tot això.

La Cambra de Comerç.

A la Cambra de Comerç se rebé ahir el següent telegrama del Ministre d'Estal: «Per mita gestions fetes per dita Corporació».

El Embajador de España en París telegrafía que aquella Dirección general de Aduanas ha ordenado a las de Henda y Cerebère que permitan la salida de las expediciones destinadas a España procedentes de Alemania, aunque consistan en objetos y productos cuya exportación fue prohibida por el decreto de 30 de Julio últimos.

El viatge d'En Lerroux.

Ahí al mitjà dia al rebre als periodistes el governador es perneicé per uns quants comentaris de la seva cufia sobre'l viatge d'En Lerroux a París.

Els doblis.

A la tarda d'ahir se celebrà en el despatx del senyor Andrade la reunió de doblis i banquers per tractar d'arribar a un arreglo per a posar en practica els acords del Casino Mercantil.

Els doblis presentaren unes beses d'arregle que's banquers estudiaren reaguant de nou per a discutir-les el proper dijous.

La neutra litat.

Referent-se als rumors de probables complicacions d'Espanya en l'actual guerra, el governador parà l'argument amb els periodistes de la ferma decisió del govern a no canviar l'actual actitud de neutralitat que ve adoptant.

Un filantrop.

Ahí matí, havia, com de costum des de que començà la guerra un nombros grup d'obers sense treball davant del Govern civil.

Un caballer que passà per el passeig de la Dama entrà a els del grup un tellet de Banc de 50 pessetes i desaparegué ràpidament sense donar temps a els socorreguts a que's testimoniessin el seu reconeixement.

El que recollí el bitllet seguit d'als demés obers, entrà en el Govern civil i va preguntar a un oficial de dit centre que fos la distribució. Poc després cada un d'aquells obers disposava d'una pesseta gracies a la filantropia d'un desconegut.

Visites.

El vis-consol d'Alemanya ha conferencià amb el governador civil.

També ho va fer una comissió de patrons i una altra d'obers blanquejadors i apurats, quals tractaren de la crisi de treball que creu l'actual guerra.

Els consols.

Seus envia per sa inserció, del consolat alemany, la nota següent: «Saentliche wohrpflichtigen Reichsangehörigen, die sich zur Zeit in Barcelona und seinen Vororten aufhalten, haben sich bis MITTWOCH, den 2. Sep-

tember d. J. abends 6 Uhr, tunlichst unter Vorlegung ihrer Militärpapiere, auf der Kanzlei des Generalkonsulats zu melden und einschreiben zu lassen. Barcelona, den 30. August 1914. Der Vize-Konsul des Generalkonsulats: Carlowitz.

La traducció de dita nota és: «Se prega als súbdits alemanys obligats al servei militar (si bé hi ha reserva, Ersatzreserve, Landwehr i Landsturm), residents en Barcelona i ses alrederors de presentar-se fins el dimecres, 2 de setembre, a les sis de la nit en la Cancelleria d'aquest consolat General d'Alemanya».

L'encarregat del consolat general d'Alemanya, L. S. Carlowitz.

També se'ns demana la inserció de lo següent:

«La Embaixada Imperial d'Alemanya ha sapigut que la Embaixada d'Anglaterra comunica una declaració sobre a contencions en la ciutat belga de Lovaina que, de ser cert, taca'ria de fons davant el món civilizat l'honor de les armes alemanyes. La Embaixada no ha pogut comunicar encara amb el Govern Imperial, però empenya sa paraula de que la relació publicada per la Embaixada d'Anglaterra és una calúnnia que cau de ple sobre sos autors. En el supòst de que sigui cert que a Lovaina hagin sigut condemnats i afusellats paisans i hagin sigut incendiat edificis, l'alt mando de l'exèrcit alemany s'haurà vist obligat a pendre mides tant dures sens genre de dubte perquè els paisans hauràn tirat a mansvala sobre tropes i ferits alemanys. Consta d'un modo fehacienc que a Bèlgica a conseqüència de apassionats excitacions en la premsa s'han comès cruteltats sense conte contra ferits alemanys i patulles soltes i els quetes de l'exèrcit tenen el deure de protegir ses tropes contra atacs tan infames amb tota severitat. Que tals mides, segons preten la declaració de la Embaixada d'Anglaterra, se lugin emplant a Lovaina per a pcutar una equívocació de les tropes alemanyes i hagin conduït a actes de inaudita barbarie és una invenció de mala fe que és impossible trobi credit a Espanya».

— San Sebastián, 30 d'agost de 1914. — (Firmat), Príncep de Ratibor i Corvey».

DE FORA.

Duen d'Olot que aquest dies ha estat per alli un comissariat dels ptejaris de l'altra vessant pirineica amb l'objecte de contractar gent per a la brema.

«El Govern francès s'ha negat a deixar passar de transit farina per l'Aran, i com escasseja ja en aquella vall, el pa ha pujat a 0,65 i a 0,70 el kilo».

«Els obers de Reus han presentat a l'alcalde una instancia amb 400 firmes, demanant que's ocupin en obres públiques. L'alcalde va dir que ho traspassaria a l'Ajuntament».

«Duen de Terrasa que alli cada dia preocupa més la guerra europea, en lo que és referenc a la vida industrial, per començar alguns fabricants a despedir obres per falta de demandes; millor dit, per les anul·lacions d'encàrrecs que atormenten des de fa alguns dies als fabricants més importants d'aquella ciutat».

El diputat a Corts don Alfons Sala, sembla que haurà aprofitat el viatge a Madrid per a parlar amb el senyor Dato d'assumptes que és referenc al treball i que, donada la seva reconeguda competència, se creu que han de donar bons resultats les seves gestions per laminar tot lo possible la gran crisi que s'aveina, de no pendre el Govern mides radicals per a impedir-la».

«L'Ajuntament de Tortosa ha acordat suprimir les festes de la Ciutat i lo que s'hi havia de gastar destinant-ho a donar feina als obers en vaga».

Alguns d'ells volen anar a França a bremar.

De la vall d'Aran.

Aquella pintoresca vall catalana, per la seva especial situació topogràfica dins dels Pirineus, està amagada d'aver de sofrir aviat greus conseqüències de la perturbació que ocasiona la guerra europea.

L'Aran, com ja sab tothom, està situada a la vessant nord dels Pirineus i, per lo tant, està separada del rest de Catalunya per la gegantina serralada pirineica, i separada de tal manera que hi està incomunicada absolutament durant sis mesos de l'any i els altres de molt difícil comunicació.

Des d'Espanya no hi ha més que dos

CANÇONER

CORRANDA

Per esmorzar em donen preesses, preesses també per dinar, i per berenar pà i preesses, per sopar preesses i pà.

ECOS

EN Pere Corominas ha rebut una lletra d'En Lloyd George. En Lloyd George, com En Pere Corominas, té per damunt de tots els prestis, l'altíssim prestigi de la seva bondat, de la seva noblesa.

Lença l'idea En Lloyd George, als

Contra les rates.

La popular pasta de farina, coneguda des de 30 anys, es ven en Drogueries a se centims pot.

camins difícilment practicables durant el sis mesos que no són d'hivern.

El que segueix la conca del riu Noguera-Pallaresa: fins a l'Arreaga, en tren. Des d'allí, per carretera, a l'Empi i Estorri, i després, per camí de ferradura, a 2.050 metres d'altitud, i baixant a l'Arreaga per la conca del riu Garona, enfilant-se cap al port de la Bonaigua. Els rius Noguera i Garona, ambdós neixen al port de la Bonaigua.

L'altre camí és anar amb tren fins a Barbastro (provincia d'Ossa), i d'allí per carretera, seguint la conca del riu Essera, anant a Graus i Venta d'Alfés. Des d'allí, per camí de ferradura, enfilant-se cap al poble de Benasque, a l'hospital del port de Benasque (1.700 metres, conca alta del riu Essera), fins al port de la Picada (2.400 metres), i per allí entrar a l'Arreaga per la Ribera d'Arreaga de Lin.

Aquest darrer és el camí que habitualment fan els que's dediquen a proveir la vall pirinenca des de torres d'Espanya.

Però el camí més planer, el més fàcil, és per a aprovisionar-se el que va a França seguint el curs del riu Garona, que surt de l'Arreaga per Pont de Rei, i per carretera plana de 14 kilòmetres, se'n va a l'estació de Marignac, del ferrocarril de Tolosa a Banyeres de Luchon.

Per aquí és per on habitualment Espanya fa tota la comunicació amb la seva comarca pirinenca. El Govern francès permet que passi per Portbou de transit per les vies fèrries franceses el correu i el canvi de productes naturals de la vall i que han de consumir els aranesos.

Una saca de farina enviada des de Barcelona a Bost, passant per Portbou-Narbona-Tolosa-Marignac a Bost de l'Arreaga, costa de transport, en temps normal, 5 pessetes.

Estant tancada la comunicació francesa, si s'ha d'enviar per Benasque i el port de la Picada, al menys costarà 20 pessetes, i no serà possible portar-hi passat el mes d'octubre, perquè les grans nevades cegen els passos de la serralada pirinenca.

Per la via del Noguera-Pallaresa i port de la Bonaigua, encara pot resultar més car, i també es tancarà el port per les nevades.

El conflicte ja ha començat a deixar-se sentir allí. Tots els treballs industrials s'han parat. Els quoviers s'acaben i el s'ha aputat de preu fins a 70 centims el kilo.

Cal, doncs, que tots ens recordem dels aranesos, que són catalans, que són espanyols com tots nosaltres. Cal que les corporacions de Catalunya excitin al Govern espanyol a que gestioni prop del Govern francès el permís per a aprovisionar de blat, farina i altres grans i llegums per a que puguin viure els catalans de l'Arreaga.

Si no's fa aixís, és de creure que no serà pas gaire afalagador el concepte que els aranesos formaran de l'Estat espanyol.

A la decadència de tenir incomunicada aquella vall amb el rest de l'Espanya, ara s'hi afegirà la d'abandonar-los i fer-los patir fam, si la situació actual dura fins a l'hivern.

D'Espanya

Madrid 31, de 9 matí a 12 nit

La crisi obrera

Sevilla. — En el Govern civil es rebien notícies inquietants de la crisi obrera produïda a causa de la guerra en els pobles de la província.

A Real Jara el conflicte s'ha agravat amb tot i els esforços de l'alcalde.

Aquest ha proposat com a solució la construcció de les obres del camí veïnal de Santa Olalla i Jerez.

Els obrers parais han fet una manifestació davant de l'Ajuntament demanant treball.

Les lletres de Forder s'allerà.

A Zamora, on, gràcies a les gestions de l'alcalde i dels propietaris, treballen tots els obrers, s'ha produït un seriós problema per parir les mines angleses a conseqüència de la falta de diner.

L'alcalde ha celebrat una conferència amb el representant de la companyia, no arribant a un acord.

El governador ha telegrafiat al ministre comunicant-li el seu conflicte i plantejant. Es tem que els obrers s'exciten.

A Leiria ha sorgit una nova vaga agrícola.

Saragosa. — La fabrica de paper del barri de Sant Joan, el gerent de la qual resideix a San Sebastián, va despedir 250 obrers d'ambdós sexes.

Avui s'ha presentat al governador una representació de la fabrica per a comunicar-li el fet.

Després ha estat en el Govern civil una comissió d'obres.

Segons ha manifestat el representant el després obreix a la negativa del Banc d'Espanya de donar-li 2.000 pessetes amb garantia de dos milions.

El representant i els obrers han sol·licitat del governador que intervingui en el Banc d'Espanya i al Govern per a que faciliti la operació.

Retorn d'En Benavente

San Sebastián. — Ha arribat En Jacinto Benavente, després del viatge accidental de que s'ha donat notícia.

Els alemanys

Per notícies particulars autoritzades es sap que els alemanys tenen a Bèl·gica 20 cosos d'exèrcit que sumen un total de 1.600.000 homes.

Grecia i Turquia

Hi ha fundats temors de que Grecia i Turquia prenguin part en el conflicte europeu.

De Portugal

Lisboa. — Un periòdic que representa la opinió de l'actual Govern portuguès afirma que Portugal està organitzant un exèrcit de tres divisions.

Ateuisme que aquestes forces seran enviades al teatre de la guerra.

Puja a 30.000 pessetes la solapació popular indicada pel Comitè anglo-francès, per atendre als ferits militars.

En el vapor portuguès "Malance", fondejat en aquest port, han vingut de Cabo Verde 700 reservistes alemanys.

Desmentint

San Sebastián. — Notícies oficials de Roma diuen que el Govern austriac desmentia la notícia de que hagi perdut Austríia varis vaixells de guerra, ja que únicament ha perdut el creuer de segona classe "Segetar".

També nega el gabinet de Viena la mort

en territori austriac dels generals russos Issanoff i Vendei, tenint-los en c.

camp de batalla de Lublin.

Un telegrama al Kaiser

Notícies de Roma diuen que l'emperador Francisco Josep ha dirigit el següent telegrama al Kaiser:

"Deu sigui amb nosaltres i sigui també amb vostres."

El fet és molt coratós a títol, benivolent, als joves heroics i al príncep Rodolphe, hereu de Baviera, així com al viciat exèrcit alemany.

Me farien paraules per a expressar-me o que aque's dies de infortuna la per a la nostra victòria universal, mouen el meu cor i el del meu poble."

Te encoro la mà, Francisco Josep."

Armistici

Notícies particulars de Londres diuen que en vista del número enorme de cadàvers que omplen les línies de foc dels últims combats sostinguts a França, els dos exèrcits han acordat un armistici de 48 hores per a poder enterrar-los.

Declaracions

d'En Pere Corominas

El diputat per Barcelona En Pere Corominas ha sigut entrevist per un redactor d'El Mundo, a qui ha exposat que quan va venir en el primer viatge amb el senyor Cambó, va notar certa fredor en el Govern, segurament perquè's creia que l'acció dels catalans era política més que comercial.

Es cert que el senyor Prat de la Riba, president de la Mancomunitat, va convocar an aquesta reunió o assemblea, però l'assemblea ha sigut purament de caràcter econòmic.

Si en lloc de convocar a ella el president de la Mancomunitat ho hagués fet el governador civil, tots hauríem conegut i sentit després lo mateix.

En l'assemblea no es té present cap individu del Comitè de la Mancomunitat.

En les firmes que porta el Missatge no hi ha més política, que el senyor Prat de la Riba, perquè els senadors i diputats que en elles figuren no estan al·l en concepte de representants a Cortes, sinó en el de representants d'algunes entitats o empreses.

En la comissió que ha anat a portar al rei el Missatge de l'assemblea no hi figura cap polític.

El senyor Sala i jo, que hem vingut aquí a parlar amb el president del Comitè, i quefres de par, som els menys polítics dels representants catalans.

El lema nostre, l'aspiració de Catalunya és posar en marxa la producció nacional.

Aquest repte és inesplicable tractant-se d'un Govern com el del senyor Dato, que al contrari de la Mancomunitat va convocar realitat l'aspiració administrativa de Catalunya.

L'assemblea catalana, ha enviat algun diputat perquè's creia més indicats com representants de masses d'ordinari, per a ser els intermediaris entre les aspiracions catalanes i el Govern, però els nostres instants reals i els nostres desitjos als nostres actes una característica política, allavors enviam aquells als propietaris, als fabricants, als comerciants i als navilers.

Moltes provincies estan enviant comissions, al davant de les quals venen els diputats i senadors, i alguns utilitzant el seu interès d'interès polític.

No volem entrar en polèmica amb el Govern perquè entenem que no és aquesta la voluntat d'ell, ni tampoc la nostra.

Nosaltres creiem que si se'n ocorre una solució la devem sol·licitar al Govern i que aquesta és el fonament de la nostra intervenció.

Per això havem parlat amb el Govern i amb els quefres dels partits.

Volem que aquests quefres puguin estar prop del Govern per a preparar aquestes noves solucions en que volem que es col·laboren, i que volem que's presentin pensant que podem posar-nos com a la base d'aprofitar el moment de la conflagració universal per a l'entorn al nostre país a una aventura, qual resultat podria ser funesta per a tots.

No portem l'amor a nostres idees fins l'extrem de sacrificar la nostra pau, perquè Catalunya seria la primera en ser perjudicada respecte de la contestació del senyor Dato, que no està autoritzat per a fer públics els plans del Govern, però si es realitzen seria un gran avís per a la nació.

Respecte a la visita als quefres dels partits, diré que el Comitè de les Nacions, és a son judici, el que veu amb més interès el problema en tots els seus aspectes, i que el senyor Sánchez Guerra, en l'aspecte financer està ben il·luminat amb nostres aspiracions i amb algunes de les solucions que nosaltres proposem.

Advertint per la redacció de El Mundo, que el senyor Dato havia dit d'ajuntar el Missatge respecte a l'apropiació de la labor del Govern i del Banc, ha replicat el senyor Corominas que els catalans han fet pel Banc d'Espanya més que ningú, i la prova és que en la primera setmana en que el Banc augmenta son compte corrent en 10 milions, els catalans ingressaren a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nosaltres quedem contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb nostre propi diner.

Nostra queda contra el Banc és que no's fa per complet càrrec de la immensa i urgent necessitat de Barcelona, per a l'impuls d'ensortir de la indústria i el comerç.

Ja si varem dir al senyor Dato que nosaltres no demanem sols per a Barcelona i Catalunya; demanem per a tota Espanya, car els fabricants catalans comencen a sentir l'escassetat de diner de sos clients al disminuir les demandes.

Que seguim amant que a Catalunya hi hagi diner, si hem de continuar parant-nos a la sucursal d'Barcelona, de mitjana, un gran part de lo que's ha prestat ha sigut amb

passos. S'hauria dit l'Eva innocent
 aquesta mar del sol, presa en el para-
 de la seva primera coqueteria.

XXXI

Va durar un moment el silenci i en-
 cambra. A la fi, més apenat que o-
 tent d'aquella profanació de la natu-
 ra, vaig caminar cap an ella sent am-
 lliavis una mureca un xic burlota, i
 rant-la amb una lleugera expressió
 culpa i de dolça ironia, sent veure q-
 apenes la conecxia sola la dispre-
 vestit: — Com, Graziella? — Il v-
 dir: — ets tú? Oh! qui s'hauria mai
 negut la formosa procitane en aque-
 nina de París? Apa! — vaig continu-
 un xic durament: — no t'en dones
 gonya, de desfigurar així el que Deu
 fet tant encantador en el vestit na-
 rial? Ja pots fer! no seràs mai res in-
 que una filla de les onades mari-
 coidada amb els raigs del teu cel form-